

Hensyn til det engelske Marked. Jeg skal ikke komme vidtløftig ind paa Exemplerne fra Holland, men maa tilstaa, at de forekomme mig ingenlunde at have bevist, at der ikke trænges til Beskuttelse paa det engelske Marked, men snarere det Modsatte. Vel se vi fra Holland, at der er enkelte Mærker, hvis Priser kunne være ligesaa høje som vore, at der kan være enkelte fine Mærker fra store Gaarde, hvis Priser kunne være høje, men gennemsnitlig, mine Herrer, er Hovedresultatet et ganske andet. Hovedresultatet er nemlig det, at i 1885 kostede Smør fra Holland 96,6 paa det engelske Marked, Smør fra Danmark 100,4. I 1886 var Forholdet endnu daarligere for det hollandske Smør, paa hvilket Prisen var 88,5, medens Prisen paa det danske Smør var 98, altsaa en Forstjæl af 10 Ore. I 1887 var Forholdet 92,5 for hollandsk og 99 for dansk Smør. Man ser altsaa, at Holland, som, efter hvad der raabes paa, skulde være avanceret fremad, er slet ikke avanceret siden 1885, men endogjaa er gaaet lidt tilbage, saaledes, at det, at der kan nævnes enkelte Exempler paa, at enkelte Mærker tilfældig ere komne frem og have faaet højere Pris, beviser slet Intet. Endelig skal jeg fremdrage den Kjendsgjerning for Hollands Vedkommende, at man kan ikke benegte, at Holland, der før har leveret saa meget Natursmør til England, nu kun leverer 16 Mill. Bund. Jeg tror, at disse Kjendsgjerninger i Hovedsagen staa urøkkede og urørte. Jeg vil i den Henseende gaa lidt videre end den ærede første Taler, der mente, at der ikke kan føres noget Bevis. Jeg vil sige, som en anden æret Taler, at det ikke kan bevises juridisk, men tilnærmelsesvis kan det paavises, at Kunstsmørret har virket i høj Grad skadelig. — Man anfører fremdeles, at Kunstsmørret er en nødvendig Spore; thi forbydes det, faae vi en Mængde ringe Natursmør, og Natursmørret trænger til en Spore, for at Produktionsevnen skal vedligeholdes, for at det kan vedblive at gaa fremad; af Hensyn her til trænger det til den Spore, som Kunstsmørret er. Ja, jeg tror rigtig nok, at de, der maatte have Øyst til at levere ringe Smør, allerede nu have Spore nok til at levere bedre. Det er de smaa Meierier, der levere daarligt Smør; men efterhaanden som Andelsmeierierne gaa frem, og Tiderne trykke, er der mere end tilstrækkelig Spore til at levere godt Smør, og det vil virkelig ikke være længe, før alt daarligt Natursmør er forsvundet. Vi behøve altsaa ikke den Spore fra Kunstsmørret, og det er altsaa en Grund, der er falden bort. I det Hele taget er man noget i Forlegenhed med Grunde; de

Grunde, man havde i Fjor, ere blevne rent borte i Mar. Naar de gamle Grunde flaa ned, kommer der iøvrigt nye op, som da forresten faae samme Skjæbne. Saaledes siger man nu, at Kunstsmørret er et sundt og godt Næringsmiddel, men uden Farve og uden Blanding siger man, at det er usmageligt og ubrugeligt. Jeg tør i den Henseende henvise til de Bemærkninger, som ere faldne fra ærede Medlemmer, og det, vi have set og hørt paa Landbohøistolen, maa tilstrækkelig overbevise os om, at er det usmageligt, naar det er uden Farve, saa er det den letteste Ting for dem, der ville forbruge det, selv at gjøre det farvet. Det koster dem ingen stor Uleilighed. Saa er der Smaakaarsfolk, hvem man ikke skulde lægge Hindringer i Veien for at bruge det. Disse Smaakaarsfolk have maattet marchere op den ene Gang efter den anden. Havde jeg den Opfattelse, at det var imod Smaakaarsfolkens Interesse, saa vilde jeg visselig hverken gaa med til Regeringsforslaget eller gaa videre; men jeg har ikke den Opfattelse, og jeg skal tillade mig at sige de Herrer af hvilken Grund. Her i Landet er der ca. 160,000 Husmænd. Men af disse ere de 130,000 med Jord og have altsaa ogsaa Kver. Alle disse have samme Interesse af at faae deres Mælk betalt; og det er et Spørgsmaal, om ikke det er af den største Interesse, at disse Smaakaarsfolks Smaalodder drives mønsterværdig. En af Betingelserne for, at det kan ske, er Andelsmeierierne. Men skulde det have den rette Betydning, saa er det den, at Mælken bliver godt betalt af Andelsmeierierne. Nu er det Spørgsmaalet: Der bliver 30,000 Husmænd og Indfiddere tilbage, som ikke have Kver. Er det nu i deres Interesse, at deres Kollegaer, Husmændene med Kver, faae deres Gødde dyrkede saaledes, at de kunne blive hjemme, hvorved der bliver Plads paa Arbeidermarkedet ogsaa for dem, som hverken have Kver eller Jord. Jeg ser ikke bedre, end at der fuldt ud er Bevis for, at det er i Smaakaarsfolks Interesse, at Smørret staar i saa høj Pris som muligt. Men det er ikke alene i Smaakaarsfolks Interesse paa Landet, men ogsaa i Bjerne. Det er i Arbeiderbefolkningens Interesse i Bjerne, at Tilstrømningen fra Landet til Bjerne ophører. Men Betingelsen herfor er jo netop den, at Smaalodderne drives — om jeg saa maa sige — mønsterværdig; thi saa blive Husmændene hjemme ved deres egne Gødde i Stedet for at arbejde for Andre. Saa er der, som sagt, paa Arbeidermarkedet Plads for jordløse Husmænd og